

- II. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai šādā gadījumā trešās valsts valstspiederīgā vecākiem ir jāievēro Tiesas 2018. gada 12. aprīļa spriedumā A un S, C-550/16 ⁽¹⁾, 61. punkts, minētais ģimenes atkalapvienošanās pieteikuma iesniegšanas termiņš “principā [...] trīs mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgajam nepilngadīgajam ir atzīts bēgļa statuss”?
- III. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai par bēgli atzītas personas pilngadīgai mātai, kas ir trešās valsts valstspiederīgā, ir jāpiešķir uzturēšanās atļauja, tieši pamatojoties uz Savienības tiesībām, ja tad, ja šai bēgļa pilngadīgajai mātai netiktu piešķirta uzturēšanās atļauja, bēgļa vecāki faktiski būtu spiesti atteikties no savām tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanās saskaņā ar Direktīvas 2003/86 10. panta 3. punkta a) apakšpunktu, jo šai bēgļa pilngadīgajai mātai veselības stāvokļa dēļ obligāti ir nepieciešama savu vecāku pastāvīga aprūpe un tāpēc viņa viena pati nevar palikt izcelsmes valstī?
- IV. Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādi kritēriji ir jāizmanto, novērtējot savlaicīgumu, proti, vai šāds pieteikums par ģimenes atkalapvienošanās “principā” ir iesniegts triju mēnešu laikā atbilstoši Tiesas apsvērumiem 2018. gada 12. aprīļa spriedumā A un S, C-550/16, 61. punkts?
- V. Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai bēgļa vecāki joprojām var atsaukties uz savām tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanās saskaņā ar Direktīvas 2003/86 10. panta 3. punkta a) apakšpunktu, ja no dienas, kad nepilngadīgajam ir atzīts bēgļa statuss, līdz viņa pieteikumam par ģimenes atkalapvienošanās ir pagājuši trīs mēneši un viena diena?
- VI. Vai ģimenes atkalapvienošanās procedūrā saskaņā ar Direktīvas 2003/86 10. panta 3. punkta a) apakšpunktu dalībvalsts no bēgļa vecākiem principā var prasīt, lai viņi izpildītu Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta nosacījumus?
- VII. Vai prasība izpildīt Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punktā minētos nosacījumus ģimenes atkalapvienošanās procedūrā saskaņā ar Direktīvas 2003/86 10. panta 3. punkta a) apakšpunktu ir atkarīga no tā, vai pieteikums par ģimenes atkalapvienošanās ir iesniegts trīs mēnešos pēc bēgļa statusa piešķiršanas Direktīvas 2003/86 12. panta 1. punkta trešās daļas izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanās (OV 2003, L 251, 12. lpp.).
⁽²⁾ EU:C:2018:248.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 19. novembrī iesniedza *Verwaltungsgericht Köln* (Vācija) – *M2Beauté Cosmetics GmbH*/ Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-616/20)

(2021/C 72/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: *M2Beauté Cosmetics GmbH*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts iestādei, klasificējot kosmētikas līdzekli kā zāles pēc iedarbības Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ 1. panta 2) punkta b) apakšpunkta izpratnē, kas nozīmē arī visu produkta īpašību pārbaudi, ir tiesības nepieciešamos produkta farmakoloģisko īpašību zinātniskos konstatējumus un riskus balstīt uz t.s. “struktūras analogiju”, ja izmantotā darbīgā viela ir izstrādāta pirmo reizi, savā struktūrā ir līdzīga jau zināmām un pārbaudītām farmakoloģiskām darbīgajām vielām, taču pretendents neiesniedz tādas visaptverošas jaunās vielas farmakoloģiskos, toksikoloģiskos vai klīniskos pētījumus saistībā ar tās iedarbību un devām, kas ir nepieciešami tikai šīs direktīvas piemērošanas gadījumā?

- 2) Vai Direktīvas 2001/83 1. panta 2) punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka produkts, kas tiek laists tirgū kā kosmētikas līdzeklis un, farmakoloģiski iedarbojoties, būtiski ietekmē fizioloģiskās funkcijas, ir jāuzskata par zālēm pēc iedarbības tikai tad, ja tam ir konkrēta labvēlīga veselību uzlabojoša iedarbība? Vai šajā ziņā pietiek ar to, ka izstrādājumam galvenokārt ir labvēlīga iedarbība uz izskatu, kas netieši uzlabo veselību, ceļot pašapziņu vai uzlabojot labsajūtu?
- 3) Vai arī tās ir zāles pēc iedarbības arī tad, ja to labvēlīgā iedarbība ir saistīta tikai ar izskata uzlabošanu, tieši vai netieši neuzlabojot veselību, taču ja tam nav tikai veselībai kaitīgas īpašības un tāpēc to nevar salīdzināt ar apreibinošu vielu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1243 (2019. gada 20. jūnijs) (OV 2019, L 198, 241. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 19. novembrī iesniedza Juzgado de lo Mercantil
nº 1 de Córdoba (Spānija) – ZU un TV/Ryanair Ltd**

(Lieta C-618/20)

(2021/C 72/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Córdoba

Pamatlietas puses

Prašītājas: ZU un TV

Atbildētāja: Ryanair Ltd

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 261/2004 (¹) [3.] panta 5. punkta nozīmē par apkalpojošo gaisa pārvadātāju var uzskatīt aviosabiedrību, kura caur savu tīmekļa vietni pārdod lidmašīnas biļetes uz lidojumiem, kuri tiek veikti ar citas aviosabiedrības kodu, attiecībā uz minētajiem konkrētajiem lidojumiem, kurus pārdevusi un veic cita sabiedrība?
- 2) Vai Regulas Nr. 261/2004 [3.] panta 5. punkta nozīmē par apkalpojošo gaisa pārvadātāju var uzskatīt aviosabiedrību, kura caur savu tīmekļa vietni pārdod lidmašīnas biļetes uz lidojumiem, kuri tiek veikti ar citas aviosabiedrības kodu, attiecībā uz minētajiem konkrētajiem lidojumiem, kurus pārdevusi un veic cita sabiedrība, ja šī cita sabiedrība, kas veic reisus, ir daļa no lidmašīnas biļešu pārdevēju uzņēmumu grupas?
- 3) Vai Monreālas konvencijas 45. pantā minētais jēdziens “līgumpārvadātājs” ir pielīdzināms Regulas Nr. 261/2004 [3.] panta 5. punktā minētajam “apkalpojošajam gaisa pārvadātājam”?
- 4) Vai Regulas Nr. 261/2004 [3.] panta 5. punktā minētajam jēdzienam “apkalpojošais gaisa pārvadātājs” ir pielīdzināms Monreālas konvencijas 45. pantā minētais “faktiskais pārvadātājs”?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).